

ЧАСТ ТРЕТА
ЖИВОТЪТ В ХРИСТОС

1691 „Християнино, познай своето достойнство. Защото сега ти участваш в божествената природа, не ставай лош, не се връщай в падението на миналия си живот. Спомни си на коя Глава принадлежиш и на кое Тяло си член. Помни, че ти бе изтръгнат от властта на мрака, за да бъдеш принесен в светлината и в Царството Божие“.¹

790

1692 Символът на вярата изповядва величието на Божиите дарове, дадени на човека в делото на творението и още повече в изкуплението и в освещението. Това, което вярата изповядва, се дава в тайнствата; чрез тайнствата, които са ги възродили, християните са станали „Божии чеда“² (1 *Иоан.* 3, 1), „участници в божественото естество“ (2 *Петр.* 1, 4). Виждайки във вярата новото си достойнство, отсега нататък християните са призвани да „живеят достойно за Христовото благовестие“³. Посредством тайнствата и молитвата те получават благодатта на Христос и даровете на Неговия Свети Дух, които ги правят годни за този нов живот.

1693 Исус Христос винаги е вършил това, което е било угодно на *Отца*.⁴ Той винаги е бил в пълно общение с Него. Така и учениците Му са призвани да живеят под погледа на Отца, Който „вижда в скришно“ (*Мат.* 6, 6), за да станат „съвършени, както е съвършен и Небесният... Отец“ (*Мат.* 5, 48).

1694 Присъединени в Христос чрез Кръщението⁵, християните са „мъртви за греха, обаче живи за Бога в Христа Исуса“⁶, участвайки по този начин в живота на Възкръсналия.⁷ Следвайки Христос и в единение с Него⁸, християните могат да се опитат да подражават на Бога като възлюбени чеда и да следват пътя на любовта⁹, съгласу-

1267

¹ SANCTUS LEO MAGNUS, *Sermo* 21, 3: CCL 138, 88 (PL 54, 192-193).

² Вж. *Иоан.* 1, 12.

³ Вж. *Фил.* 1, 27.

⁴ Вж. *Иоан.* 8, 29.

⁵ Вж. *Рим.* 6, 5.

⁶ Вж. *Рим.* 6, 11.

⁷ Вж. *Кол.* 2, 12.

⁸ Вж. *Иоан.* 15, 5.

⁹ Вж. *Еф.* 5, 1-2.

вайки мислите си, думите си и делата си с намеренията на Исус Христос¹⁰ и подражавайки на примерите му.¹¹

1695 Оправдани „в името на Господа нашего Иисуса Христа и чрез Духа на нашия Бог“ (1 Кор. 6, 11), осветени и призвани да бъдат светии¹², християните са храм на Светия Дух (1 Кор. 6, 19). Този Дух на Сина ги учи да молят Бога¹³, станал техен живот, и ги ръководи¹⁴, за да принасят плодовете на Светия Дух¹⁵ чрез любовта на дело. Като изцелява раните от греха, Свети Дух ни възобновява вътрешно чрез едно духовно обновяване,¹⁶ Той ни осветява и укрепва, за да живеем като „чеда на светлината“ (Еф. 5, 8) във всяка „доброта, правда и истина“ (Еф. 5, 9).

- 1970 1696 Пътят на Христос води към живота (Мат. 7, 14). Обратният път „води към погибел“ (Мат. 7, 13).¹⁷ Евангелската притча за двата пътя винаги присъства в катехезата на Църквата. Тя ни показва важноста на моралните решения за нашето спасение. „Има два пътя – единият на живота, а другият на смъртта, но между двата има голяма разлика.“¹⁸

1697 В катехезата е важно да се разкрие с пълна яснота радостта и повелите на пътя Христов.¹⁹ Катехезата на „новия живот“ (Рим. 6, 4) в Него ще бъде:

- 737ss – Катехеза на Светия Дух, вътрешен Учител на живота според Христос, всеблаг гост и приятел, Който вдъхновява, ръководи, поправя и дава сили на този живот;
- 1938ss – Катехеза на благодатта, защото чрез благодатта ние се спасяваме и чрез благодатта делата ни принасят плод за вечния живот;
- 1716ss – Катехеза на блаженствата, защото пътят на Христос е изразен в блаженствата, единственият път към вечното щастие, което желае човешкото сърце;

¹⁰ Вж. Фил. 2, 5.

¹¹ Вж. Иоан. 13, 12-16.

¹² Вж. 1 Кор. 1, 2.

¹³ Вж. Гал. 4, 6.

¹⁴ Вж. Гал. 5, 25.

¹⁵ Вж. Гал. 5, 22.

¹⁶ Вж. Еф. 4, 23.

¹⁷ Вж. Втор. 30, 15-20.

¹⁸ Didaché 1, 1: SC 248, 140 (FUNK 1, 2)

¹⁹ Вж. IOANNES PAULUS II, Adh. ap. *Catechesi tradendae*, 29: AAS 71 (1979) 1301.

- Катехеза на греха и на опрощението, защото, без да си признае, че е грешник, човек не може да узнае истината за себе си, което е условие да действа правилно: а без опрощението той не би могъл да понесе тази истина; 1846ss
- Катехеза на човешките добродетели, които дават възможност да възприемем красотата и привлекателността на правилното предразположение към доброто; 1803ss
- Катехеза на християнските добродетели – вяра, надежда и любов – която се вдъхновява от възвишения пример на светците; 1812ss
- Катехеза на двойната заповед на любовта, отразена в Десетте Божи заповеди. 2067
- Църковна катехеза, защото само чрез многократно разменяне на „духовни блага“ в „общението на светците“ християнският живот може да расте, да се развива и да се предава. 946ss

1698 Първата и последна отправна точка на тази катехеза винаги ще бъде Исус Христос. Самият Той е „пътят и истината и животът“ (Иоан. 14, 6). Именно обърнали към Него поглед с вяра, верните на Христос могат да се надяват, че Той сам ще изпълни обещанията си и че, обичайки Го с любовта, с която Той ги възлюби, ще вършат достойни за тях дела:

„Моля ви да мислите, че Исус Христос, нашият Господ, е вашият истински Глава и че вие сте един от Неговите членове. Той е ваш като Глава на членовете си: всичко, що е Негово, е ваше; Неговият Дух, Сърцето Му, Тялото Му, душата Му и всичките Му способности и вие трябва да ги ползвате като ваши, за да служите, хвалите, обичате и прославяте Бога! Вие сте Негови като членове на едно тяло. Той също горещо желае да използва всичко, което е ваше, като с нещо, което Му принадлежи, за да прославя и служи на Своя Отец.“²⁰

„За мене животът е Христос“ (Фил. 1, 21).

²⁰ SANCTUS IOANNES EUDES, *Le Coeur admirable de la Tres Sacrée Mère de Dieu*, 1, 5: *Oeuvres completes*, v. 6 (Paris 1908) p. 113-114.

